

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Error

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

ADAGIA.

oberrare chorda. Horatius.
concreta dices ut qui vel in simili ve crebrius peccant, vel
centa capere iterum atq; iterum committunt.
deum conuictum ad lapidem offendere. dicitur πῶς τὸν ἀσπὸν ἀσπῶν
sub nomine
Sapientia hand est bis in eodem labier. Zenodor.
non iterum capitur laqueo. ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἀλάτῃ παύει.
quod est hominum in malum gustatū incidere. Em alter fuchs
solummā garm. item, der alte Esel kommt mit garn auff
Dicit enimmā gefallēn ist.
in bello bis peccare. ἀμαρτηρὸν ἐστὶν δις ἐν πολέμῳ,
periculosi non est rurum labi.
quod experienti. ἄνθρωπον πειρομένον.
quod nos quoque in negotio incipit ver-
per impertiam peccat.

Volatibz ceni. ὅς ἀπὸ αὐτῶν ἐστὶν κίβδηλα βροχίος.
Cantus ad vomitum. κίβδηλον ἐστὶ τὸ ἰδίον ἰσχυρῶς. Idem
quod est in eos, qui relabuntur in eadem flagitia.
semel.
Campans, decipiens ut semel. Dii male faxint faxina-
quali amant decipere. Confine illi: Improbe Neptunum accu-
quod in mare naufragium facit. Wer mich einmahl betrogen hat
nechtere quod
In portu impingere. Virg. Hieron.
In limine offendere. Statim in ipso operis ingressu peccare. In limine
Diogenes:
in porta.
in provincia Galba quodam cui quum in provinciam ituro
in porta cecidisset. Rideo, inquit. Cant herie in porta, cum
iam lassum esse re, cum vixidam si in-

Erubescencia.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Erubescencia, Græce ἰσοδουλοσύνη, ἰσοδουλοσύνη, erubescio dicitur.
Erubescencia, timor in conuitu, expectatione secund.
Damasceum lib. 2. c. 15. Et secundum eundem hæc
Erubescencia & verecundia, quod erubescencia est de
Erubescencia de turpi factio. sec. B. Thom. 1. Sec. quæst. 45.

EXEMPLA BIBLICA.

Erubescencia exempli Serui Ehad. Iud. 3. v. 42. 25. Eliseus, 2. Reg.
Erubescencia. E. 8. 22. E. 8. 32. duo Presbyteri, Dan. 15. n. Serui,
Erubescencia Christi, Luc. 13. 17.

Verecundia.

Eruditio.

DEFINITIO ET ETYMOL.

Eruditio Græce ἀσπῶν, ἰσοδουλοσύνη, erudio dicitur. Etenim
Eruditio, raudis proprie dicitur res rudis, aspera, & imperfe-
Eruditio hominem imperitum, rudem nominamus, a quo fit
Eruditio, doctrina & erudite ad-
Eruditio, a quo rudiculus diminiuitum. Sane rudis etiam erat
Eruditio, a quo rudiculus diminiuitum. Sane rudis etiam erat
Eruditio, a quo rudiculus diminiuitum. Sane rudis etiam erat

PORTICAE SENTENTIAE.

Megander.
Eruditio est in seipso, non in aliis.
Eruditio est in seipso, non in aliis.

Omnes eruditio mansuetos facit.
Eruditio est bona institutio.
Eruditio est bona institutio.
Eruditio est bona institutio.
Eruditio est bona institutio.

SIMILIVDNIES.

Democrati: quemadmodum moenia ciuitatibus, sic animi mens
per disciplinam exculca decus munimentum præstant. Apud Ant.
in Meliss part. 1. serm. 50.
Pliny, vt laurus tota vires perpetuo: ita doctrinæ fama non fene-
scit, neque marcescit. Lib. 5. c. 30.
Terra que gignit falem, nihil aliud gignit: Sic ingenia fecunda in
literis, in ceteris vero rebus non perinde valent. Lib. 31. c. 7.
Iohannis Ludouici Vitis: eruditio paltus ingenii vti criffimus, vt in-
dignum sit, pasci corpus, eluriente animo: ex qua voluptates & oble-
tamenta, & folida & perpetua: que alia ex alis nascencia, & se reno-
uantia, nunquam nos deserunt, nec lassant. In introductione ad Sa-
pientiam, c. a. fol. 38.
Thrueri, vt flamma lignis quotidie magis ac magis accendit-
tur: sic virtute præditi animus, literis nunquam fatiatur. in A-
poph. 37.
Quemadmodum terra licet optime culta sit, & semine obruta,
non tamen fruges villas edit, nisi cœli acrisque clementia accedat:
Sic eruditio diuersarumque artium scientia nequaquam solis præ-
ceptis innititur, sed iursum datur, ac cœlesti irrigatione demum per-
ficitur. in apoph. 14.

FABVLA.

Hirundines & Olores.

Hirundines oloribus conuitia faciebant, & exprobrabant illis
obscuritatē Musicæ illorum. Quid enim, inquit, prodest vobis
concessa à diis singularis canendi facultas, qua primum rarissime
ytamini, deinde per loca deserta, auscultantibus fluminibus scilicet
& pratis abuti videamini? Ipsi scilicet inter vos suauissimos modos,
vt fertur, cietis. Pudetne igitur cum celatis aut inuidetis hanc volu-
ptatem hominibus? Nos quidem non solum vrbes, sed domos ipsas,
& tecta atque conclauia ædium cantu replemus. Quid queritis ar-
gumentum carminis? Proprium enim est & vetus & Atticum: Pan-
dion, Athenæ, Thereus, Thracia, Barbarorum affinitas, contumelia,
linguæ exactio, mirificum iudicium literarum. His accedit litis &
forma nostra mutata, Vix responsione dignas stolidas auiculas, v-
nus tandem ex agmine olorum sic alloquitur: Nostra causa, si ho-
minibus notum fit tempus quo ad fænorū status pandimus alas, &
illum suauitatis modulatorem spiritum admittimus, plurimi in hæc
deserta loca venturi sint, sed nobis vulgari sanctissimam scientiam
surpe vitium. Neque in copia ac multitudine, neque temere, sed ex-
quisita, & absoluta illa omnibus numeris vti pulcrum: corrumpere
autem quali prostitutione quadam sceleratum ducimus. At vos à
sectis & sedibus suis repellunt homines & vestros cantus auerfantur,
neque immerito, qui ppe quæ silere ne excitis quidem linguis scia-
tis in illa ipsa deploratione mali vestri loquaciores, quam vili qui
voce & lingua famam & gloriam quaerunt. Vos quidem abite, & in-
grata Musica vestra molesta: vt hæcenus estote mortalibus. Nos ne-
que ingeremus vltro carmina nostra, neque sæpe tractando violabi-
mus. Musarum sacra, non prius in vrbus cantaturi, quam non mo-
do hirundines, sed etiam monedule ex his excefferint.
Hoc innuit fabula præstantiam artium, neque locum dignitatis
habere, neque vilo in pretio esse vulgo & apud imperitos. Cauere
igitur eruditos sibi & Musis.